

Universitätsbibliothek Paderborn

**De contritionis veritate aureum opus Fratris Joa[n]nis
Viualdi de Monte regali. ordinis fratrum predicatoru[m]
sacre pagine professoris**

Vivaldus, Joannes Ludovicus

[Augsburg], 1518

VD16 V 1772

Ceruu[us] habet dece[m] p[ro]prietates q[...] in ho[m]i[n]e co[n]trito inueniri
debent [et] q[ui]bus excitat[ur] ad recognitio[n]e[m] sui.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30734

De cerui proprietatibus

de draconē. Hicq; aq;la snt aues: et lanx snt plātas nō fulmīari: sic ecōraro dicitur dracones timere tonitrua: et hec q;alitā sepius fulminari. Ex hoc dat intelligi q; hō vere p̄trit? fidens sperat in dñō: q; hz grām ei⁹ p scuto q; p̄tegit q;si agla a faculz fulmib⁹ diuersay tētationū. Propterea David i ps. xc. ait. Qui habitat i adiutorio altissimi i p̄tēto dī celis cōmorabit̄. et i tre. Scapul'suis ob umbrabit tibi: et sub pennis el⁹ sperab. Scuro circūdabit te p̄tas el⁹ nō timebis a timore nocturno. Hic Leo papa i ser. vii. decimū mēssis: q; ic̄p̄t. Presidia militie chīlāne: ita ait. Femit aduersari⁹: et crūetas inimic̄tias ad q;eras cōvertit iūdias: ut q;s vincere fame et geln flāmis ferroq; nō poterat ocio tabefacere: cupiditatis irretinet: ambitiose iſtaret: voluptate corruperet. Et his militib⁹ alijs oib⁹ destruēdis hz acles chīlāno potētes munitiones et arma vītricia deo iſtruēte milites suos spū p̄tates: ut māsuētudo trā: largitas auaritiae: benignitas extiguat iūldā. Comutat̄ ei dextera excelsi corda mil̄torū redit̄ i nouitate vetustas: et inq̄tar̄ famul' mistri pdicere iusticie. Subegit luxuria p̄tinētia: hūllitas arrogātiā pulsauit: et q; ipudicēta sorduerat castitate nūtuert. hec Leo. Ex dicit̄ patēt p̄ticates aq;le q;s spūalr hz p̄e p̄trit⁹ et hūllat⁹.

Ceruus habet decē p̄ticates q; in hoīe cōtrito inueniri debent et q;bus exītak ad recognitōnē sui.

Ceruus p̄ p̄ticates **Primum** vt scribit Alb. i. xxij. li. d̄ aīlib. Venerata facula fugit̄: sō si i locū eoz faciliꝝ recedūt. In q; reddat intelligi: ut hō tota p̄tute sua occassōes ac oīa p̄tōp ḡna fugiat: q; i hoc solo p̄sistit sal⁹ n̄ra ut p̄ncip̄ys resistam⁹. Hinc Eccl. xxij. c. dī Quasi a facile colubri fuge p̄tēt: et si accesseris ad illa suscipiēt te. q. d. Sic coluber ificit hominē q; sibi appropinquēt: sic p̄tēt intoxicat aliam. Si ḡ accēseris ad p̄tā p̄ p̄fensum suscipiēt te iuoluēdo et ligādo p actū et p̄suētūlē: q; q; les sī act⁹ tales habit⁹ subsequunt. Hinc Augu. i li. encl. alt. P̄tā q; p̄tūlē magna et horreda cū i p̄suētūlē venerint. aut parua esse: aut nulla credunt vsc⁹ adeo ut nō solū nō occultāda: verūtā p̄dicāda diffamāda q; vident̄. **Quarto ceruī fm Greg. in. xxij. li. mora. ca. xxij. qn̄ i agmine suo ambulat: vel qn̄ flu-** **Quarta** mīna trāseūt p̄pter pastū: si maḡ est latitudo quā trāsnatare cūplūt: capitū suo rū onera: dorsis p̄cedētū supponit: sibiq; inuitē succēdētes labořē p̄dēris oī no nō sentiūt. Idē hz Aug. i explanatōe psal. xlj. Et Alb. i. xxij. li. d̄ aīlib. i q; admonemur: ut ap̄licā doctrinā cauta obſuatōe custodiam⁹ q; dī. Alt̄ alter⁹ onera portate: et sic adimplebit̄ legē chīi. Id̄ Greg. sup Ezech. ait. Nulla sūt bona q; agimus si nō eq̄ntūlē p̄ximōy mala toleramus. **Quinto i ceruo no-** **Quinta** raf insigne qddā agilitat̄ ac velocitas: teste Aug. in explanatōe psal. xlj. Velocior em̄ i cursu est alijs aīlib. Et hz tibias bñdisspositas et pedes duros ad saltēdū ex fouea aut ex luto v̄l v̄ltra spias. Ista p̄ticas agilitat̄ p̄uenit boī

De proprietatibus cerui fo. XVII

Primo q̄ saltē vlera spinas dūstis: tollēdo affectū cordis sui a seculariſb̄ desiderijs. Et saltē extra lūtū carnal' p̄cupis: et extra fōueā supbile. Hic dauid Ep̄s. xvij. Qui pfect pedes meos tāq̄ fuoy et lug excelsa statuē me: id ē pfect affect' meos ut trāfiliat spinosa et vmbrosa iplacamēta et picula hui' mō. Et tūc saltē sic ceru' claud'. Esa. xxv. c. Sexto ceru' mutat cornua: ve dicit Alber. vbi. ſ. Per cornua at fm Aug. i explanatiōe psal. lxxij. Dignitates sub limitates ac prātes supbor̄ intelligunt. Unū David i eode psal. Dixi iniq̄s: noſtre inique agere et delinq̄ntib̄ nolite exaltare cornu. q. di. si fecisti iniq̄tate noſtre eā defendere p̄ elationē et superbiā vt expōnt Aug. Cornu vīm de iniqui-
tate est: cornu chīl' d̄ maleſtate ē: et iterū. Nolite extollere i altū cornu vīm. i. su-
perbiā et potētiā. Nolite loq̄ aduerſus deū iniqtatē. s. detrahēdo/ vel murmu-
rādo/ de his q̄ agit i ordie pulsētie sue/ vel q̄re hūc humiliat/ vel hūc exaltat: q̄r
tandē cornua p̄cōp̄ frāgēt ab illo. Iō subdit dauid i fine eiusdē psal. Et oia
cornua p̄cōp̄ p̄fringā et exaltabunt cornua tuſti. Sup̄ q̄ d̄ Aug. Cornua pec-
cator̄/ dignitates sūt supbor̄: cornua tuſti munera sunt chīl. Etia. Amos. vij.
ca. in p̄fona supbor̄ ait. Nunq̄d in fortitudine nr̄a assumpſim' nob̄ cornua. i. po-
testate tp̄alē adq̄ſiſim' nob̄ pp̄ia p̄tute et iduſtria. Hec pp̄ieras ceruor̄ cōue-
nit hoī p̄rīto/q̄ mutat cornua. i. deponit supbiā/ vanā glīaz/ et ſecularē potēti-
am p̄ ſui recognitiōne et p̄p̄ie volūtar̄ detestatiōne. Hinc Paul' ad Col. iij. c.
Nolite mētiri inuicē/ expolitāes vos veterē hoīem cū actib̄ ſuis: et induentes
nouū: eū q̄ renouaf̄ in agnitionē dei fm ſimaglē ei' q̄ creauit eū. Et ad Rō. i.
ca. Sicut eīm exhibuitis mēbra vīa ſeruire iuſticie in ſanctificationē. Ceru' eſt
uſus natura eſt ſilueſtris. i. habitās in ſiluis et mōtib̄ vbi ſunt loca deſerta et ſilueſtris.
lentio plena. Unū David p̄s. cij inq̄t. Montes excelliſ ceruis: petra refugium
erīnach̄s. q. di. Sicut montes exceliſ ſunt refugia ceruisq; ibi in ſiluis habitāt
et ſuū habet refugiuſ: ſic petra cauernosa eſt refugiuſ erīnach̄s. Et aut̄ erīnaci'
anial paruū spinosum q̄ etiā dicit erīcius. Et hac ceru' pp̄ierate admonemur
vt velym' p̄fugere ad ſiluis et ad mōtes et ad loca ſolitaria: vanas ac ſeculareſ
hoīm ſocietates relinq̄ndo: q̄r teſte Seneca. Solitudinē q̄rit q̄ vult cū innoce-
r̄b̄ vſuere. Et ſicut Aug. inq̄t. Diuinus voluptatiſ ſtimulat q̄ nō eſt vbi fre-
quētia eſt volūptatiū: et min' auaricie moletias patif q̄ diuſtias nō videt. Et
Hiero. ad Rusticū monachū in ep̄la q̄ incipit. Pibil chīiano felicissim' cui pro-
mītunt regna celoꝝ: dicit ſic. Quid tgl̄ ſolitariā vitā reprehēdimus: miñime
quippe quā ſepe laudam': ſed de ludo monasterioꝝ huiuscemodi volum' egre-
di mīſtres q̄s eremī dura rudiſtā nō terreat: q̄ ſpecimen quersatōis ſue inl'-
to tpe didicerint: qui oīm fuerunt miñimi ut primi oīm fierent: q̄s nec eſurles
aliquā: nec ſaturitas ſuperauit: q̄ paup̄ate letant: q̄rū habitus: ſermo: vultus:
incessus. doctrīna virtutū eſt. Hec Hiero. Octauo cor ceru' ſenīs oſſeffit. Ceru' oſſ-
Eunū magnus Alber. in. xxij. llib. de anialib̄ post placariū dicit q̄ os cordis cer- ſeffit i cor
ui exſccari et pulueriſtarū/ valet ḥ carditacā. Et aut̄ carditaca paſſio quidā mor- de
bus q̄ dicit pulsus cordis: q̄n em̄ q̄ patif pulsū cordis: ḥ corditacus: vel car-
datus: a carditā grece: qđ latine ḥ: cor: q̄lī habēs cor ardēs ppter ſitū. Ista p̄-
p̄ieras ceru' p̄uenit hoī p̄rīto: cui' cor p̄ verā p̄titionē ſolidat et p̄forat i ad-
uersis tolerādis. Hanc oſſeam cordis ſoliditatē habuit Paulus: q̄ ad Roma-
vlij. ca. ait. Cetus ſum em̄: q̄ neq̄ mors/ neq̄ vita/ neq̄ angeli/ neq̄ p̄ncipa-
tus/ neq̄ p̄tutes/ neq̄ iſtā. neq̄ futura/ neq̄ fortitudo/ neq̄ al. neq̄ p̄fundū
neq̄ creature alia poterit nos ſepare a charitate dei: q̄ eſt i chīo Iesu dño nr̄o
Et itey ad Rō. v. c. Bl̄lamur in tribulationib̄: ſciētes q̄ tribulatio patientiaz
opat. Nono ceru' habet i ſe multa medicinalia. Nā fm Alb. in. xxij. llib. d̄ ani- malib̄. Cereb̄z et ſepū ceru' ḥ pulsū cordis valere ḥ et dolorē anchoraz et latep̄ mītra me- dicinalia

De proprietatibus cerui

et profert ad reparationem fracture et lenitificat eam. Sepuli autem cerui si cum eo fiat vinculum pimes fugat. Sanguis autem cerui fricatio cum oleo si fiat ex eo cristere sanat intestinorum ulceram et remouet fluxum astictum. Si poterit cum vino valet et apostemata venenata cerebry eius lenitificat apostemata dura si sunt in musculo et cordis iunctura ruma. Serpentes etiam fugiunt odore cornu cerui sicut in capite domus suffumatis. Dicunt est platearum et Isaac quod cornu cerui decoctum cum aere si moueat in ore sedat dolorem dentium et consolidat ginginas. Etiam cornu cerui cibustum si poterit cum modico melle expellit pimes. Plura alia admiranda scribit Alb. in eo. li. quod raseo et breuitas. Hec igitur virtus sanatoria quae est in ceruo. Primitio designata: quod hinc virtute sanandi oes eruditus pectorum. Hic dauid in psalmis. ait. Qui sanat spiritum tuum et sanabit oes eruditus pectorum. Hora et cor aie peccatricem non potest curari a domino nisi fuerit percutitur per tuum. Non expedit oinostrum cor perteratur et perfingatur si sanari debeat. Sed dicit: quod confractio fringitur aut perteritur cor. Non video enim Augustinus isto passu quod perteritur penitentia: pectorum et quod do: puniendo. Sic enim medicus (teste Augustini ibidem) frangitur quod tortum est et facit vulnus nouum: ut corrigatur et consolidetur distorta membra ut rade puma sanitas reformetur. Sic facit non raro medicus ait: quod fragilis cor per perfractio: deinde alligatur vulnera pectorum in fundendo oleum miscundie sue: et tunc quenam illud dauid in psalmis. l. Sacrificium deo spiritus.

Ceruus re spiritu cor spiritu. zhu. de non despicere. Decimo ceruus suuenerit et renouari. vñ Plinius nouat et teste magister Alb. i. xxij. li. d. a. a. lib. dicit: quod cum ceruus sentit se guariri senectute spiritus per na quomodo res serpentes de cauernis extrahit: et cum veneno diffuso per corporis estuare se sentit: ut pete limpidum bibit: et sic a vertutate pellis paulatim expoliatur suuenerit et iste modo renouatio quae ponte plinius non placet Alberto: ut ostendit ibidem. Non sunt alii qui dicunt quod ceruus cum vult renouari aut ab infirmitate curari comedit serpentes. Unde Isidorus. i. xij. li. et c. j. dicit sic. Cerulus serpens inimici cum se guaritos in Alita re firmitate persenserint: spiritu natiuum eos extrahunt de cauernis et supata punitio venientia nouat cerum non eorum pabulo repans. Hieronimus. quod in explanatione psalmi. c. iij. dicit: quod ceruus serpentes occidit et ipsos comedit. Hunc alii qui dicunt quod ceruus ubi spiritus aguerit esse ipsiles os suum a spiritu effunditque in foramine: deinde cum quedam oris suis spiram serpentes foras attrahit et pedibus suis pulchram ipsos interficit. Etiam Gregorius. i. xxx. li. moral. c. xxx. ita in Ceruus coquatur. Ceruus mortis est in ueros serpentes extinguere eorum membra mortis dilanit medit ser re. Hac parit ceruus naturam commemorat per doctorum Hieronimi et expone psalmi. xl. spiritus Ad renatos in vigilia pasche: epila ictus. Omne psalterium sagaci mente plustrans. ubi dicit sic. Sic ceruus desiderat ad fontes aquas: ita desiderat anima mea ad te deus. Ceruus natura est ut serpentum venena detinat: quoniam potius naribus suis eos extrahit de cauernis ut interficiat atque dilaceret cum venenum ingerit interfice estuare et quis eos non possint occidere: tunc sit ardore ac incendio tolerates: tunc illi fontes desiderat et purissimis aquas feruientia venena restrinxit. Hec Hieronimus. Spiritus iste ceruus quod mortuus spiritus venenatus tolerat sit ardore: et fontes aquas desiderat animam denotat peccatricem quod mortuus tortuosi spiritus veneno estuat per nos: et inde circa recognoscens se gaudia comisissime: quod in partibus quod fonte viuum a spiritu salutari: dominus Iesus ut ardore sit extinguit: et tunc dolor fit medicina dolorum. Sic dominus maria magdalena testatur Gregorius. dicitur. Sed ecce quod turpitudinis sue maculas aspergit laudata ad fontem misericordie: qui uates non erubuit. hinc Augustinus in explanatione psalmi. xl. dicit sic. Ceruus serpentes necat: et post spiritum interficationem maiore siti interdescrit: peremptis spiritibus spiritibus ad fontes acrius currunt. Serpentes via tua sunt: sume spiritus iniquitatem: et tunc amplius desiderab fontem spiritus. Et inde subiungit sic. Interfice in te quod quod spiritu est spiritus: desideria vnde delecteris: desideria ad fontes aquas hinc deinde vnde reficiat et impletat venientem ad se: sicut post interficationem spiritum: tunc velocius ceruus. Hec Augustinus. Etiam Chrysostomus hortat animam peccatricem ad fontem aquae viue: dominus Iesus in nomine de confessione: quod incepit. Et ostrem dominum quoniam bonum: sic dicit. Quare non habes tibi o pectorum dum licet: dum quod offensus est suaderet: dum ad miserandum dominus spiritus

De renouatōe serpētis Fo. XVIII.

par⁹ ē:nā si ille q̄ p̄tēr⁹ ē mīseri nollet:rogares vt velle:t p̄tēr⁹ mīseri b̄siderat. sō
sīq̄s offēdit rogādō n̄ b̄sinat. Liceat p̄fiteri cui peccare nō līcuit. Liceat petere
veniā cui n̄ līcuit h̄ere culpā. Indulgētiā postulet q̄ mādata p̄tēp̄t. Geniaz
optet q̄ leg⁹ iusta d̄spēxit. Lōfessio reddat q̄d p̄tēm d̄straxerat. Luret p̄nia q̄d
delictoꝝ macta sordidauit. Serpētinū vir⁹ satisfactōis atidoto recuret. Pcoꝝ
venia p̄cū istātia sp̄ellaſt vt dñz quē nob̄ d̄līcta fecerat tracūdū:reddat obseq̄a
dīg placatū:z q̄ a nob̄ fuerat p̄tēs offens⁹ fessiōe nob̄ mīscors reddat z p̄tē.
hec L̄bry. P̄z itaq; ex dīct⁹ d̄ decē p̄petatib⁹ cerut:q̄ i hōie p̄rito iuentri dñt.

Serpens renouat: Sic p̄tēr⁹ p̄ p̄tētōne.

Emū p̄tēr⁹ exēplo kp̄tēs excitat ad recognitōne sui. Ad maiore autem
cūsidentiā cōsiderandū est fm̄ Ist̄.in. xij. li. ery. c. iij. q̄ serpētiū tot sūt Tot sūt
venena q̄t ḡna:tot p̄nties q̄t sp̄es:tot dolores q̄t colores h̄ntur. Et d̄ serpētiū
kp̄tēs a serpo serpis serpēti. Est at kp̄tē latēt icēdere vel vētre repere:sō serpētē venēa q̄t
nomē accepit:q̄t occulēt accessib⁹ p̄pit nō apt⁹ passib⁹:z squamaz mīnūtissimis genera.
nīsib⁹ repit. Est ligit kp̄tē vt tradit. Ist̄. vbl̄ s. astut⁹ valde:z cūcta aiantia q̄
dā vīuacitātē sens⁹ excellit. Idētēco n̄ mix̄ s̄ p̄ os p̄tār̄ d̄ nob̄. Estote p̄tēr̄ sic
ser. Dat. x. c. Etiā Ben. iij. c. d̄. q̄ kp̄tē erat callidior cūcta aiantib⁹ t̄re q̄ fece⁹
rat dñs. Et q̄uis kp̄tē dicat callid⁹ s̄ue prudēt⁹ p̄p̄t astutia diaboli q̄ illo age
bat dolū:vt expōit b. Tho. in. ij. ij. q. clxv. ar. ij. ad. iij. arg. t̄n etiā itēlligi p̄t de
vīuacitātē sens⁹ respectu alioꝝ aiantiū:vt dēm̄ ē. Et sō prudētia v̄l̄ astutia ser
p̄tē in pl̄ib⁹ oñdit. Nā s̄t q̄ dicūt vt Ist̄. q̄ kp̄tē gustu fenicki depōit senectu⁹
tē. Parit̄ kp̄tē prudētia oñdit teste Hiero. in epl̄a ad p̄sidiū diaconē:q̄t añ h̄pē
mē circa se colligit segetes vt ill̄ esca p̄beat. Autē. q̄z testat q̄ serpētes d̄ cauer
nīs suis post hyemē egrediētes fricat ocl̄os suis sup fenickiū vt illūinenſ. Au
gu. p̄o in explanatōe psal. xl ix. sup illo p̄bo: Acuēt linguas suas sic kp̄tētes. d̄t
sic. In kp̄tē maria astutia ē z dol⁹ nocēdi. Proptea etiā serpēt. nō eiȳl pedes
bz vt ei⁹ vestigia cū venit audian̄:in et⁹ itiner eyelut lenis e ract⁹ / z n̄ ē rect⁹
ita q̄ kp̄tētes repūt z kp̄tē ad nocēdū/h̄ntes occultū venenū z sb̄leni p̄tactu. hec
Aug. Silraspis kp̄tē ē astuta valde:q̄ teste Ist̄.in. xij. li. ery. c. iij. ne audiat in
ētatorē:vnā aurē i trā p̄mit:alterā cauda obturat z operit. at q̄ ita voces illy
las magicas si audiēs:n̄ exēt d̄ cauerna ad incantatē. Idē d̄ Aug. in expl. psal.
lvij. Hinc dauid in eodē p̄s. ate: Furor ill̄ bz silētudinē kp̄tē: sic aspidis surdez
obturat̄ aures suas. Astutia q̄z oñdit kp̄tēs dū rotū corp⁹ obijcit p̄ capite ve
bz Ist̄. vbl̄ s. Et sic ait Hiero. ad p̄sidiū diaconē. Serpēt caput suū celat:q̄n p̄
cutif vbl̄ scit et mortē suā. Itēt̄ Hiero. sup Dat. x. c. explanās illud: Estote
p̄tēr̄. sic ser. z simpli. sic colū. d̄t sic. Serpēt astutia ponit̄ in exēp̄tū q̄t toro cor⁹
pore occultat caput:z ill̄o in q̄ vita ē p̄tegit. Itat nos toro p̄tēlo cor⁹:q̄t caput
nostrū q̄ ch̄is est custodiam⁹. Simplicitas colubay ex sp̄ūsc̄i sp̄e demōstrat.
Vñ z Apls d̄t: Malicia p̄uuli estor̄. Hec Hier. Et q̄ p̄z q̄nta sit astutia ser
p̄tēt q̄ torū corp⁹ obijcit p̄ capite: id si kp̄tēt caput cū duob⁹ euaserit dīḡt̄ n̄s
h̄lomīn⁹ vīl̄t̄:teste plinio. Sz si h̄ ver sit nescio. h̄ sc̄o q̄ magn⁹ Alb. in pleris
q̄ loc⁹ d̄t Plinii mīta falsissima dīsse:vt p̄z i. xxij. li. d̄ aīal. vbl̄ Alb. loq̄t de Plinii
aue q̄ d̄ ardea:sl̄ etiā in mīt̄s alīs loc⁹ ip̄probat eū. Plerūq; ēt d̄ Alb. se oppo
stū. pbasse eoy q̄ Plini⁹ scribit. Sz cūctis omīssis dīcim⁹ put a diuersi colle
gl̄m⁹ autorib⁹ q̄ naturas rex diligēti⁹ indagarūt. Serpēt astutia ac prudētia
sua sic renouat: Lū fuerit morbo v̄l̄senio quat⁹ caliganſ ocli el⁹. Et cū vult
fieri nouus. Primo. xl. dieb⁹ ac noctib⁹ abstier a cibo donec cutis relaxet: in eo
Sedō herbā q̄ndā amarissimā cōedit q̄ puocat ad vomitā:vt sic h̄uores putris
dos ac vīrulētos euomat. Tertio i aqua se torū imergit vt cut̄ aspa mollificet
Quarto foramē v̄l̄ scissurā angustā q̄rit̄ inde se yhemēt̄ agustat ac corpe cō
trīb̄at: tēdē vīolēt̄ scissurā v̄l̄ foramē igred it z ātiquā pellē iesp̄les a capite se
Serpēt renouat z quō.